

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		150 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 5410. B. 1925.

Nr. 78 Pres. ex 1925.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

Iubitului cler și popor,

și onorațiilor deputați la Sinodul eparhiei Noastre,

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos!

În baza dispozițiilor cuprinse în §§-ii 89 și 90 din Statutul organic, convocăm prin aceasta Sinodul ordinar al diecezei noastre a Caransebeșului, la biserica catedrală din orașul Caransebeș, pe Duminica Tomei, adică pe ziua de 26 Aprilie a. c., la 9 ore a. m., în care ziua, îndată după săvârșirea sfintei liturgii și invocarea Duhului Sfânt, va urma deschiderea sinodului.

De aceea invităm pe toți onorabilii deputați ai Sinodului eparhial, ca în susamintita zi, la ora de faptă, să se afle în Caransebeș, ca așa sinodul — conform regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe activitatea sa.

Pe lângă împărtășirea binecuvântărei Noastre arhieresti, sânt

Al tuturor

Caransebeș, la 8 Aprilie 1925.

Cu dragoste părintească:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Episcop.

Ordin circular.

Sf. Sinod al bisericii autocefale ort. rom., cu adresa sa din 18 Decembrie 1924 nr. 471, ne face cunoscut, că în ședința sa din 19 Noiembrie 1924 a adus următorul deciz:

„Să nu se mai îngăduie nici unui zugrav sau pictor a zugrăvi biserici sau monumente religioase, dacă n'au calificarea Comisiunii Monumentelor Istorice”.

În consecință ne roagă, ca să nu mai îngăduim nici unui pictor sau zugrav a picta biserici sau monumente religioase, dacă nu sunt bine pregătiți și n'au calificativul Comisiunii Monumentelor Istorice, înscuviințând zugrăvirea și pictarea bisericilor numai zugravilor și pictorilor autorizați de Consistorul diecezan și evalitate de Comisiunea Monumentelor Istorice.

Ceeace se aduce la cunoștința On. Preoțimi parohiale și a corporațiilor parohiale, spre știre.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 19 Ianuarie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 991. B. ex. 1925.

Prea On. Domni Protopresbiteri, Onorată preoțime parohială.

Ministerul Cultelor și Artelor cu decisiunea sa cu Nr. 5734 din 29 Ianuarie a. c. până la definitivă stabilire prin lege a regimului general al cultelor, a decis cu privire la asociațiile cu caracter religios următoarele:

„Art. 1. Sânt cu desăvârșire oprite următoarele asociațiuni cu caracter religios (secte religioase): 1. Nazarenii (Pocăiții), 2. Asociația internațională a studenților în biblie (Mileniștii), 3. Adventiștii reformiști, 4. Sececta

torii, 5. Penticostalității, 6. Inochentiștii, întrucât doctrinele pe cari le propagă sunt de natură a aduce atingere legilor și instituțiilor statutului și prin practicile lor contravin ordinii publice.

Art. II. Asociațiunile baptiste și adventiste de ziua a șaptea rămân a se bucura de drepturile și libertățile, pe cari Constituția le acordă asociațiilor în genere.

Totuși pentru a se evita orice neînțelegeri cu autoritățile chemate a supraveghea și controla aceste asociațiuni, se vor avea în vedere următoarele condițiuni:

a) Predicatorii, a căror nume vor fi aduse la cunoștință autorităților administrative locale să fie cetățeni români, să se bucure de plenitudinea drepturilor cetățenești și să nu fie fost condamnați prin sentință definitivă pentru vre-o crimă sau delict.

b) Adunările religioase să se țină numai în casele destinate acestui scop și anunțate ca atare autorităților administrative locale.

c) Serviciile religioase, cari prin natura lor trebuiesc săvârșite în afară de casele de rugăciuni, se vor face cu observarea strictă a dispozițiilor legilor și regulamentelor pentru ordinea publică, evitându-se ori-ce ar putea aduce vre-o jignire bisericilor recunoscute sau ar constitui demonstrațiuni împotriva acestora.

d) Prozelitismul, turburând pacea și liniștea cetățenilor, este cu desăvârșire oprit.

e) Congresele asociațiilor amintite se vor putea ține numai cu aprobarea Ministerului de Interne după avizul prealabil al Ministerului Cultelor și Artelor.

f) În mod provizoriu, până va înceta propaganda împotriva introducerii calendarului îndreptat, predicatorii vor funcționa numai în localitatea de domiciliu.

Art. III. Toate dispozițiunile anterioare contrarii acestei deciziuni sunt și rămân abrogate.

Această deciziune s'a adus la cunoștința autorităților și a celor interesați.

Prea On. Domni Protopresbiterii și Onorata Preoțime parohială vor aduce la cunoștința autorităților în drept toate cazurile de neobservare a acestor dispozițiuni, raportând totodată și Consistorului diecezan.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 7 Martie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 4888 B. ex 1925.

Notă Oficială.

Atât la Cancelaria Sf. Sinod, cât și la Consistorul Superior Bisericesc se trimit, în special de către preoții și persoanele particulare din noile ținuturi, petiții și memorii netimbrate, sau insuficient timbrate, cărora, conform prevederilor legale, nu se poate da nici un curs.

Atragem atențiunea On. Preoțimi parohiale, că ori de câte ori înaintează Sf. Sinod sau Consistorului Superior Bisericesc vre-o cerere sau vre-un memoriu pentru interese particulare, să le timbreze cum prevede legea, dacă doresc, ca cererilor respective să li-se dea curs. Altfel nu li-se va da nici un curs.

Caransebeș, la 20 Februarie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 997. B. ex 1925.

Concurs.

Fiind vacant un post de profesor de teologie la Institutul nostru teologic diecezan, se publică concurs pentru îndeplinirea lui, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană.”

Beneficiul împreună cu acest post este cel ce se va încuviința din partea Ministerului Cultelor și Artelor și care de prezent este: salariu de bază 2200 Lei lunar plus accesoriile.

Reflectanții la acest post, având doctoratul în teologie, își vor înainta cererile Consistorului diecezan, alăturând următoarele acte doveditoare:

1. Extras de botez;
2. Certificat de maturitate dela liceu și studii universitare;
3. Certificat despre serviciile anterioare, dela terminarea studiilor universitare încoaci.

Caransebeș, din ședința ținută la 7 Martie 1925.

3—3

Consistorul eparhial ort. rom.

Patriarhatul românesc.

De : Diaconul Gh. Comșa,
doctor în teologie și drept.

Au trecut mai bine de două luni, de când patriarhatul românesc a primit consfințirea tuturor conștiințelor românești. De câte ori la Sf. liturghie pomenesc în ectenii numele Înalt Preasfințitului nostru Patriarh, mă poartă gândul la binefacerile ce urmează să se reverse din instituția patriarhatului. Și binefacerile se vor reverse asupra noastră din belșug.

Nădejdea aceasta o vedem sprijinită pe întreaga conștiință publică românească. Nici odată nu-mi aduc aminte, să se fie cristalizat în presa românească o părere mai generală și mai

eufemistă asupra vremii instituții, ca și asupra patriarhatului. Este bine, să remarcăm în tră-sături generale păreriile câtor-va organe de publicitate, bisericești și laice, dându-se prilej să facem concluziuni folositoare.

Ziarul „*Universul*” în Nr. 30 din 7 Febr. a. c. zice, că „patriarhia românească este o nouă putere, chemată să colaboreze cu celelalte la înaintarea spirituală a popoarelor de sub obia-duirea bisericii din răsărit.”

Revista „*Tara Noastră*” din Cluj în numărul din 15 Februarie 1925 spune, că patriarhatul ortodox este o consecință firească a forței politice, pe care o reprezentăm în răsăritul european. Revista cere însă cu acel prilej, ca să se refacă și „strălucirea spirituală a vieții noastre religioase, astăzi în vădită slăbire.”

Prestigiul politic al statului român e scos la iveală și de dl. ministru al cultelor *Alexandru Lapedatu*, care a remarcat și situațiunea de superioritate numerică și morală a bisericii ortodoxe române, încă înainte de a prezenta Corpurilor legiuitoare proiectul de lege al înființării patriarhatului.

Dl. Iorga tot înainte de înființarea patriarhatului, declarase ziarelor, (vezi „*Cronica Romanului*” Nr. 2 din Febr. 1925), că această instituție e absolut necesară, întru cât o au vecinii noștri ortodocși, iar înființarea nu însemnează decât *prestigiul suprem* într-o biserică națională cu trecut istoric. Tot dl. Iorga declară, că „societatea românească e datoră a înconjura cu tot *prestigiul necesar*, chiar în lipsa de mijloace ale statului, noua patriarhie românească.”

Bine zice, că „sunt acte care se fac în numele unui popor, și întreg poporul trebuie să arate, că înțelege acest lucru” (Neamul Românesc din 22. Febr. 1925).

Dl. Dr. Onisifor Ghibu în revista „*Societatea de Mâine*” (Nr. 9, 1925), dorește, ca patriarhatul României „să îmbrățișeze pe toți Românii, sfășiați astăzi în două confesiuni, cari se combat cu înverșunare și să devie în același timp un patriarhat general creștin, mai presus de sciziunea pe care patimile unui trecut îndepărtat au produs-o.” Modalitatea executării acestei propuneri nu este concretizată de dl. Ghibu, deși ne asigură, că ar fi vorba de „simple legături ierarhice cu Roma”.

Nu putem să nu remarcăm aici primirea călduroasă făcută de coloanele organelor de publicitate bisericești actului sinodal citit de P. S. Sa Episcop Vartolomeiu al Râmnicului-Noului-Severin. Remarcăm din actul sinodal rangul și rolul civilizator al poporului român în concertul popoarelor lumii cu voia lui Dumnezeu și cu a sa proprie. Patriarhatul este una din instituțiunile, prin care sufletul românesc lămurit în focul credinții va crea valori însemnate nu numai pentru sine, dar pentru întreaga omenire.

Nu numai însemnătatea din prezent, dar și rolul filantropic și ocrotitor din trecut al bisericii ne-a învrednicit să ne bucurăm azi de ființa patriarhatului.

P. C. Sa părintele arhimandrit Scriban arată în revista „*Crucea*” (Martie 1925), că înainte de războiu biserica ortodoxă rusă prin misiunea ei externă oprea invazia catolică și apăra interesele ortodoxiei în Orient. Acest rol trebuie să-l îplinească astăzi altul, iar ortodoxia trebuie apărată și de lumea mohamedană. Foarte frumos constată P. C. Sa în „*Biserica Ortodoxă Română*” (Febr. 1925), că slujba de patriarh în acest înțeles înseamnă „mărire spre slujirea către care Domnul Christos ne-a îndemnat”.... Școalele noastre să fie mai bune, slujbele noastre mai pompoase, evanghelizarea să fie mai vic. Dacia să devină grădina bisericii ortodoxe. Ramurile creștinătății voesc o apropiere mai mare.

În revista „*Solidaritatea*” (Ian. 1925) dl. profesor universitar Dr. Dimitrie Boroianu arată atât de frumos motivele înființării patriarhatului. Relevă un act istoric cunoscut, dar e de dorit să fie în cercuri cât mai largi cunoscut, că patriarhia din Constantinopol încă în veacul XIII a dat titlul de exarh șefului bisericii ortodoxe. Mitropolitul Ungro-Vlahiei hirotonea pe mitropolitul ardelean, luând acesta dela București deslegarea în chestiuni mai însemnate.

Dl. Boroianu zice, că bisericii trebuie să-i dăm considerația meritată și să nu uităm, că „ *vrednicia unui neam se arată în felul cum știe a-și valorifica așezămintele lui.*”

„*Revista Teologică*” din Sibiu (Martie 1925) prin scrisul profesorului Nicolae Colan dorește ca patriarhatul românesc să privească înainte, pentru că prin cucernicia activă a fiilor bisericii să devină tot mai mult, ceea ce trebuie să fie.”

„Biserica și Școala“ din Arad în Nr. din 18 Ianuarie a. c. spune că patriarhul românesc are din punct de vedere politic o însemnătate mare față cu situația celorlalte biserici și patriarhate răsăritene, precum și o chemare de apărare a ortodoxiei față de tentativele catolicismului, bunăoară încercările de penetrare în Rusia. După toate acestea evocăm numai ceea ce spunea dl. P. Gârboviceanu în adunarea deputaților, „virtuțile seculare“ ale neamului nostru și ceea ce spunea dl. Mihalache, că plenitudinea atribuțiilor de patriarh consfințește printr'o stare de drept ceea ce Dumnezeu ne-a învrednicit să avem ca stare de fapt.

Reflecțiile noastre pe urma acestor evocări ar putea să fie foarte multe. Este de reținut însă un fapt de o importanță deosebită. În trecut, zice dl. Ioachim Crăciun în revista „Societatea de Măine dela 22 Martie „n'am avut patriarhie, dar am fost deasupra patriarhiilor miluindule, n'am cerut dela nimeni patriarhi, dar i-am ocrotit pe toți căți au venit la noi“. Astăzi însă avem patriarhie, de unde trebuie să pornească fapte creștinești și mai mari decât ale trecutului. Nu rațiuni de stăpânire lumească și nu interese de ordin material au produs instituția patriarhatului, ci necesitatea internă a bisericii ortodoxe române și nevoia unei înfripări mai efective a ortodoxiei creștine. Efluxul spontaneității este cheazășia cea mai traică a roadelor ce trebuie să ni le aducă. Este vremea, să chibzuim, cum vom da cu toții aureola cuvenită instituției și ilustrului ei reprezentant, Prea Fericitului Patriarh Miron.

Este timpul, ca—deși aureola externă se va vedea în scurtă vreme, în plenitudinea ei, — să se arate de pe acum acea înălțare în viața ortodoxă, pe care o cere nu atât prestigiul bisericii în fața oamenilor, cât mai ales munca pentru mântuirea sufletelor, căreia îi premerge mărirea lui Dumnezeu. Să luăm tot ce este bun în alte biserici surori, să luăm contactul cu preoțimea ortodoxă din alte țări, să ieșim din starea de izolare și să fim ceea ce dela noi cere interesul suprem al ortodoxiei creștine.

Iar în interiorul vieții bisericești să creăm așezăminte demne de instituția patriarhatului, mai întâi de toate un institut pentru misiuni, fără de care cu greu s'ar putea închipui o intensificare a vieții creștine și o mai mare nădejde de mântuire a sufletelor,

Cheia credinței.

Ce este, într'adevăr, aceeași părghie a sufletului omenesc, ce este Dumnezeu și credința în El? Psalmul întâi, acela care începe cu cuvintele: „Fericit bărbatul arele nu umblă în sfatul necredincioșilor“, răspunde limpede la aceste întrebări. El definește credința pur psihologică: cel credincios se deosebește de cel necredincios prin caracterul vieții sale sufletești; în cel credincios viața sufletească se îndeplinește regulat; de aceea orice simțământ al lui și orice cuget sunt esențiale, robuste, concrete și totul împreună se așează într'o rânduială armonioasă, din care cauză și în afară se înfăptuiește frumusețea și izbânda. Acolo, unde nu e credință, nu e nici regularitate sufletească; sentimentele și gândurile necredinciosului sunt întâmplătoare, neesențiale și nearmonioase, asemenea dezodonatelor visări sau chinuțelor apariții. Anume, această reprezentare despre starea normală a spiritului credincios, care comunică întregii vieți sufletești regularitate, e exprimată în psalmul întâi: „Cel credincios este ca pomul sădit lângă un izvor de apă care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se vestejesc; tot ce începe, duce la bun fârșit. Nu tot așa este cu cei răi: ci ei sunt „ca pleava pe care o spulberă vântul“. Aceeași înțelegere a credinței a scos proorocii din adâncurile spiritului popălar la lumina conștiinței într'un deplin acord reciproc.

Există, spun ei, două adevăruri: adevărul dumnezeesc, cel autentic, și adevărul omenesc, cel mincinos; adevărul obiectiv, unic pentru toți, și adevărul subiectiv, personal, al fiecărui om în parte. Fericea constă în aceia, ca să trăiești după adevărul lui Dumnezeu; a fi drept se definește astfel: „a te teme de Dumnezeu“, „a sluji Lui“, „a asculta vocea Lui“, „a merge în urma Lui“, „a umbla înaintea lui Dumnezeu cu toată inima ta“, „a umbla înaintea feții Lui cu inima curată“, „a umbla în căile Domnului“, „a face ceea ce e plăcut înaintea ochilor Lui“. Senzul tuturor acestor termeni e unul singur: a renunța la voința personală. Numai aceasta e necesar lui Dumnezeu: renunțare de sine. „Iată spre cine imi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul Meu (LXVI, 2)“. Dimpotrivă, singurul păcat al omului e a trăi după voința sa, „a umbla după duhul său“ (Ezechiel XIII, 3) „a umbla pe calea inimii sale“ (Isaia LVII, 17), „a alege propriile sale căi“ (ibid. LVI, 3), „a judeca după privirea ochilor săi și a hotări lucrurile după auzul urechilor sale“ (Isaia XI, 3), „a umbla în îndârjirea inimii sale“ (Ierem. IX, 14; acesta e unicul păcat, cel mai greu, păcatul de moarte, nesuferit lui Dumnezeu.

(M. O. Herschensohn)

La „Florii“.

La marginea de satul Vitsfaghi-atunci Isus,
— Când tăbărât de drumuri, de trud' a fost ajuns —,
Din ceata de apostoli trimis-a El pe doi:

„Să mergeți înainte! La gard afla-veți voi
O asină legată cu mănzul după ea.
Aduceți-o la mine! Și de va 'ntreba,
De ce faceți aceasta: atunci răspundeți voi,
Isus, ce-i Domnul nostru, trimisu-ne-a pe noi“.

La cotitură 'n drumul spre satul din 'nainte
Aflat-au măgărița. Cuvintele-amintite
Le-au spus învățăceii. Pe drum porniră'n sus,
Spre poala cea de munte, und'i-așteapta Isus
Pe spatele asinei tocmir' apoi vestminte;
Pe cele două laturi de drumul prăfui,
Popoare'n așteptare de Mesia dorit
Tăiau cu zor la crengi din arbori de maslini
Și le-așterneau pe cale. Crengute și în mâni
Țineau copiii fragezi, bărbați și și femei.
Ne'ncrezători la colțuri priveau doar' fariseii.

* * *

Noi n'avem, o Isuse, azi ramuri de finici,
Că'n țara noastră sulca înfloare 'ntâi pe-aici.
Pe calea triumfală noi n'avem azi vestminte
Să le-așternem pe cale, să-Ti punem înainte.
Avem a noastre inimi să le-așternem în cale,
Avem „sălcuțe“ 'n mâni și cânt de osanale.
Copii noștri sălcuțe tăiat-au eri cu zor,
Și'n port de sărbătoare Te'ntimpină popor.
Bisericuțe pline pe'ntinsul românesc
In zori de primăvară pe Tine Te slăvesc!

Dumineca Florilor 1925.

Iosif Delaglob.

Organizarea bisericii ortodoxe române

Din raportul P. Sale episcopului Lucian al Romanului, cu ocazia luării în discuția Senatului a proiectului de lege pentru organizarea bisericii noastre, mai reținem următoarele părți:

Una dintre preocupările principale și constatate a guvernelor României întregite a fost crearea unei legi de organizare unitară a bisericii ortodoxe române, care în momentul unirii politice avea patru regimuri deosebite. Stăruința celor cu cădere a alcătuit proiectul legii de organizare unitară și fazele, prin care a trecut această chestiune, sunt pe larg și fidel arătate în capitolul II din documentata expunere de motive a dlui ministru de culte Al. Lapedatu. Timpul a nivelat deosebiri de vederi și de concepții, iubirea de neam și de țară a înlăturat neîncrederea dintre frați, iar dragostea față de biserică strămoșească a apropiat și a înfrățit sufletele în așa măsură, încât legea, care vi se prezintă spre votare, este rodul înțelepciunii patriotice și a dragostei frățești a tuturor factorilor chemați la conducerea armonică, clerici și mireni deopotrivă.

În art. 22. din Constituțiune se fixează situația bisericii ortodoxe, care este neatârnată, autocefală în afară și dominantă în lăuntrul țării, având organizație unitară cu participarea elementelor ei constitutive, clerici și mireni, și având dreptul de a-și reglementa, conduce și administra, prin organe proprii și sub controlul statului, toate chestiunile sale religioase, culturale, fundamentale și epitropești.

Pe temelia acestor principii este clădit marelui edificiu al autonomiei bisericești din legea prezentă. În cadrele autonomiei, clădită pe cele mai largi baze ale sinodalității, conducerea în biserică este rezervată ierarhiei, de sus până jos; ierarhia prezidează, inițiază, conduce, decide și execută, în chestiuni dogmatice și canonice în mod suveran, în chestiuni culturale, fundamentale și administrative cu participarea și conducerea elementului mirean.

Unitatea de conducere este garantată prin organele guvernării centrale: 1. *Sfântul Sinod*, suprema autoritate centrală în chestiuni dogmatice și canonice pentru biserică întreagă; 2. *Congresul național-bisericesc*, cea mai înaltă corporațiune reprezentativă și deliberativă pentru toate chestiunile culturale, fundamentale, filantropice și epitropești; iar ca organe executive ale acestor înalte corporațiuni centrale sunt: a) *Consiliul central-bisericesc*, compus din câte trei reprezentanți ai fiecărei mitropolii (1 cleric și 2 mireni), aleși de congresul național bisericesc, și b) *Eforia bisericii ortodoxe* pentru administrarea fondului general bisericesc și pentru conducerea tuturor afacerilor economice și financiare ale bisericii întregi. Eforia are în frunte un directoriu compus din trei membri, dintre cari unul numit de Ministerul de finanțe, iar doi aleși de către Congresul național bisericesc (1 cleric și 1 mireni).

Unitatea de organizare este asigurată prin uniformitatea organelor — reprezentative și executive — ale tuturor părților constitutive: parohie, protopopiat și eparhie. Această unitate de organizare reiese și din modul de constituire și de funcționare a acestor organe reprezentative și executive cu aplicarea principiului electiv constituțional și a principiului de participare a elementului mirean, în proporție de $\frac{1}{3}$ clerici și $\frac{2}{3}$ mireni, în toate corporațiunile reprezentative și deliberative ale bisericii; această unitate de organizare mai este garantată și prin uniformitatea de constituire și funcționare a instanțelor disciplinare și judecătorești pentru clerici, cu trei instanțe: 1. Consistorul spiritual eparhial; 2. Consistorul spiritual mitropolitan de pe lângă cele trei mitropolii istorice (București, Iași și Sibiu) ca instanță de apel și 3. Consistorul spiritual central de pe lângă Sfântul Sinod, ca instanță de recurs și pentru asigurarea la unități de jurisprudență.

Biserica este instituțiunea de origină divină, care spre deosebire de alte instituțiuni moderne, își trage puterea de viață din învățăturile evangheliei, și nu din paturile largi ale maselor populare. Obiectivul activității sale fiind pogorârea în suflete a adevărului, a binelui și

a frumosului, biserica devine un organism viu, militant, pururea activ, care, păstrând temelia largă și solidă a adevărilor eterne, trebuie să îmbrățișeze toate problemele, pe care viața în evoluția ei le scoate la suprafață și să întrebuițeze metodele cele mai potrivite pentru realizarea lor.

Iată pentru care motive legiuitorul în constituțiunea bisericească prezentă, motivat de rezultatele îmbucurătoare dobândite mai ales în biserica ortodoxă din Transilvania, a făcut apel la colaborarea elementului mirean pentru promovarea intereselor morale, culturale și filantropice ale credincioșilor. Prin introducerea elementului mirean în corporațiunile reprezentative ale Constituției bisericești, energia și puterea de acțiune a bisericii se mărește, fără ca principiul ei *ierarhic* se sufere cea mai mică știrbire. Dacă bisericii ortodoxe române, mai ales acum după introducerea elementului mirean, nu i-se poate aduce invinuirea că ar fi „clericală”, ceea ce n'a fost nici odată, tot atât de puțin îndreptățită este obiecțiunea acelor cari zic că s'ar fi „laicizat”.

În alcătuirea logică și armonică a dispozițiilor din actuala lege de organizare, principiul ierarhic cu cel democratic își dau mâna fără să se împreune, să îmbrățișeze fără să se amestece; peste autoritatea conservatoare a bisericii se revarsă suflul cald și inviorător al progresului și al libertății.

„*Teleg. Rom.*”

Ș T I R I

Starea M. Sale Regelui continuă a se ameliora din zi în zi. Medicii au toată nădejdea, că nu se va mai ivi nici o complicație.

P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif a dispus, ca Duminecă, 5-lea l. c., în toate bisericile de pe teritoriul eparhiei noastre să se facă rugăciuni pentru însănătoșarea M. Sale Regelui.

În biserica catedrală din localitate s' a oficiat de asemenea rugăciunea orânduită, în prezența P. S. Arhiepiscopului Filaret, de față fiind reprezentanții autorităților, asesorii consistoriali, profesorii și elevii dela Institutul teologic, și dela toate celelalte școli precum și număroși credincioși.

P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif a înălțat rugăciuni pentru însănătoșarea M. S. Sale Regelui la altarul capelei episcopoești, unde a săvârșit două hirotoniri.

Hirotoniri. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif a binevoit a hirotoni Sâmbătă, în 11 Aprilie a. c., pe diaconul Dimitrie Botău, ales preot în Sculea, întru presbiter, iar pe cand. de preoție Gheorghe Ogârlaci, numit adm. paroh. în Moniom, întru diacon.

Duminecă, în 12 Aprilie a. c., P. S. Sa a hirotonit pe diaconul Gheorghe Ogârlaci întru preot, iar pe cand. de preoție Simeon Alexiu, ales preot în Broșteni, întru diacon.

Numire. Consistorul diecezan, în ședința sa bisericească din 7 Aprilie a. c., a numit pe par. Pavel Magdescu, paroh în Voivodin, de capelan pe lângă neputinciosul preot Pavel Magdescu din Jupalnic.

† **Cornel Ștefan**, preotul parohiei noastre din Biserica-albă și fost administrator protopresbiterial al tractului Oraviței, după lungi și grele suferințe s'a stins din viață în ziua de 4 Aprilie a. c., în anul al 39-lea al etății și în al 16-lea an al preoției sale cinstite.

Moartea atât de timpurie a acestui râvnitor slujitor al altarului Domnului a impresionat adânc nu numai pe prietenii săi, ci și pe toți cei ce l-au cunoscut.

Odihnească în pace!

† **Petru Poni**, profesor universitar în Iași, academician, fost președinte al Academiei Române și ministru de instrucțiune, a încetat din viață în Iași. Răposatul a fost un mare dascăl, care a pus interesele țării mai pe sus de cele particulare, și care prin muncă, cinste și idealism va rămânea pildă pentru multe generații de urmași.

Congresul Asociației generale a clerului român. Comitetul Central al „Asociației generale a clerului român ortodox”, în ședința sa din 31. Ianuarie a. c., a hotărât ținerea celui de al III. congres general al său în zilele de 25 și 26 August la Cernăuți.

Se vor discuta următoarele chestiuni: 1. importanța și necesitatea presei bisericești a) presa cu caracter politic, b) presa cu caracter misionar, c) presa în ziua de azi, d) presa în viitor); 2. organizarea și mijloacele necesare pentru susținerea ei; 3. înzestrarea bisericii.

Proiectul de lege pentru organizarea bisericii a fost votat și de Cameră.

În numărul viitor vom da raport special.

Importante descoperiri arheologice. O conferință, ținută de curând la Deva, din partea dlui D. Teodorescu, profesor la universitatea din Cluj, care a făcut în vara trecută săpături la Grădiștea Orăștiei, anunță, că acolo, pe culmea muntelui Muncelu, la 1216 m. înălțime, este adevărata capitală a imperiului dacic, o cetate cu totul deosebită de aceea dela Grădiștea Hațegului, unde Romanii cuceritori și-au creat — după obiceiul lor — jos în vale, lângă Râul mare, o cetate cu totul nouă, care poartă în întregime caracterele culturii romane, în deosebire de cetatea de lângă Orăștie, care este curat dacă. — Săpăturile deosebit de interesante ale dlui Teodorescu sunt încă abia la început, dar și din ce s'a scos până acum la lumină, se desenează foarte răspicat conturile unei descoperiri arheologice cu adevărat epocale.

Biserica noastră din comuna Ofcea, fiind zidită în anul 1817, se află într'o stare deteriorată. Zidurile ei sunt crepate și proptite, acoperișul a putrezit, încât amenință cu prăbușire. Drept aceea harnicii noștri credincioși din această comună au luat hotărârea să ridice un nou edificiu bisericesc, în care să se roage lu Dumnezeu. Întru realizarea planului măreț au votat cu însuflețire o repartiție de aproape 500.000 dinari, rămân-

nând, ca banii, ce li-ar mai trebui, să se asigure pe calea unei colecte întreprinse în localitate și în împrejurime. Împărtășim acestea cetitorilor noștri, pentru a avea ocaziune de a le zice credincioșilor noștri din Ofcea, că laudă se cuvine lor.

Edgar Quinet. Franța a sărbătorit de curând pe unul dintre marii săi fii, istoricul Edgar Quinet, dela a cărui moarte se împlinesc acum 50 de ani. Edgar Quinet, care a avut rol însemnat în 1848 și în epoca renașterii române, a fost comemorat și la noi. În 3 Aprilie dl N. Iorga a făcut, în ședința solemnă dela Academia Română, o comunicare în memoria ilustrului dispărut.

Studentii „români“ din străinătate. Un confrate află: În bugetul statului, la departamentul instrucției publice, se înscriu an de an sume considerabile pentru a înlesni studenților români, să cerceteze universitățile din străinătate. Înlesnirea este, că statul le acordă un favor de valută, schimbând 1 franc cu un leu. Nu știm după ce norme se admite acest favor. La facultatea de medicină din Paris din 41 studenți sunt numai 14 studenți români, iar restul de 27 sunt evrei. Nissim Haim, Ervin Iacob, Czaker Filip, Hoffman Iulius, Zimmer Hirsch, Diamand Isaac, Meierovici Mayer, Zobelmann Marcu, Samitca Mihai, Ghingher Rozalia, Lebois Fernand, Orenstein Solomon, Strul Beitzer, Carniol Simon, Dermer Ițic, Grințescu Emil, Iesover Carol, Anner Grünberg, Nissim Levy, Stein Leon, Salge Nicolae, Szekely Ladislau, Staffler Ioină, Cohn Frida, Cleiman Clara, Weismann Moise, Wachtel Filip, toți evrei. Restul români: Culcer Dumitru, Arion Ionel, Iliescu Maria, Dragomirescu Ion, Alexiu Mihai, Borcea Elena, Mustacescu Corina, Nicolaescu Paul, Patlajean Elie, Hortopan Dumitru, Ionescu Nicolae, Guron Nae Barbu, Rusescu Alfred.

Pentru călătorii din România. Ministerul Finanțelor a trimis o circulară punctelor vamale, prin care li se face cunoscut, că toți călătorii, cari ies din țară, pot avea asupra lor în numerar, în afară de cecuri sau scrisori de credit, următoarele valute: 2000 franci francezi, sau belgieni, 1000 franci elvețieni, 3000 coroane cehe, 6000 dinari, 10,000 leva, 400 rentenmark, 100 dolari, 20 lire șterline, sau orice sumă până la contravaloarea a 2000 franci francezi. Aceste sume pot fi luate de către călători fără nici o autorizațiune specială.

Mulțumită publică. O adâncă iubire față de sf. noastră biserică a manifestat prin faptele sale, atât în Caransebeș cât și în comuna sa natală, dl mechanic *Aurel Udria*, domiciliat în Caransebeș, care fără plată și nu din dor de reclamă, a ridicat un clopot în turnul s. biserici, iar acum în urmă a reparat și a pus în funcție și orologiul bisericii în mod gratuit, pentru care fapte ale sale, în numele Comunei bisericești, îi aduc această modestă mulțumită publică, rugând pe Părintele cereșc, să-i dăruiască, sănătate lungime de zile, ca să sporească șirul faptelor sale bune. Cornea, la 8 Aprilie 1925. Nicolae Valeanu, paroh.

Bibliografie.

În editura Librăriei Diecezane din Arad a apărut **„Peste Golgota — la înnoire“**, predici de preotul *Gheorghe Maior*, profesor de religie și duhovnic în școala normală „A. Șaguna“ din Sibiu. Volumul de 84 pagini, cuprinde 15 predici. Este o constatare îmbucurătoare, că în lumea haotică de criză religioasă, prin care trece toată lumea nu numai poporul nostru, unii dintre preoții noștri, cunoscându-și chemarea și datorințele, lucrează cu sârguința pentru evanghelizarea creștinilor noștri. Un astfel de lucrător este părintele Gh. Maior. Apariția predicilor sale trebuie salutate cu bucurie. În acest volum sunt tratate destul de bine mai multe chestiuni, ce intră în cadrul sufletesc al poporului nostru. Materia este expusă lămurit și într'o limbă cursivă. Toate chestiunile sunt documentate cu citate din Sf. Scriptură, din Sfinții Părinți, filosofi și diferiți moralști. De aici se vede, că autorul a muncit mult, ca să poată alcătui lucrarea de față. O recomandăm preoțimei cu toată căldura.

Se poate comanda dela *Librăria Diecezană* din Arad. Prețul Lei 20, plus Lei 2.15 pentru francatură.

M. Eminescu: Poezii. (*Biblioteca Semănătorul Arad*, Nr. 23—25.) În anii de războiu și'n cei urmași acestora, operele autorilor noștri clasici au dispărut aproape cu desăvârșire din vitrinele și din magazinele librăriilor din țară. Românii din teritoriile alipite, pe cari vitregia stăpânirilor străine i-au ținut departe de cultura și literătura românească, căutau zadarnic la librării operele, cari înseamnă până azi piscurile scrisului nostru. Aceste împrejurări au îndemnat Biblioteca Semănătorul din Arad, să publice într'o ediție ieftină și la îndemâna tuturor, poeziile lui Eminescu. O nouă ediție apărută zilele acestea este cea mai complectă între cele apărute până în prezent.

Se poate comanda dela *Librăria Diecezană* din Arad. Prețul: Lei 20.

Antologia scriitorilor români. Volumul I. și II. În *„Biblioteca Semănătorul“* din Arad a apărut sub Nr. 27—28 și 29—30 o frumoasă antologie a scriitorilor români dela 1821 încoace. Antologia e alcătuită de cunoscutul publicist *Ion Clopoșel*.

Volumul I. cuprinde bucăți alese din scrierile lui: George Lazăr, George Asachi, Eliade Rădulescu, Barbu Paris Mumuleanu, Al. Hrisoverghi, D. Petrino, Al. De. părăteanu, N. Nicolescu, C. Stamati, V. Cârlova, A. Cantemir, D. Țichindeal, Alex. Donici, Gr. Alexandrescu, Anton Pan, D. Bolintineanu, Al. Sihleanu, G. Barițiu, Andrei Șaguna și Timoteiu Cipariu.

Volumul II. cuprinde bucăți din scrierile lui: M. Cogălniceanu, V. Alecsandri, N. Bălcescu, Ion Ghică, Al. Odobescu, Const. Negruzzi, Gh. Panu, Bogdan Petriceiu Hașdeu, C. A. Rosetti și Cesar Boliac.

Prețul unui volum: 15 Lei și se poate comanda dela *Librăria Diecezană* din Arad.

„MEHADIA“ CASĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII ÎN MEHADIA

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Cassei de păstrare „Mehadia“, societate pe acții, sunt invitați cu tot respectul a participa la

ADUNAREA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ,

care se va ține la 21 Aprilie 1925 la orele 10 a. m. în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi:

1. Alegerea a 2 membri pentru verificarea procesului verbal.

2. Modificarea statutelor.

3. Propuneri.

Din ședința direcțiunii ținută la 10 Martie 1925.

Direcțiunea.

Pentru a putea exercita dreptul de votare, fie-care acționar trebuie să depună la institut acțiunile, dimpreună cu cupoanele, până la 18 Aprilie a. c. la orele 12 a. m.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugarin & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea

hainelor bărbătești. Confec-

ționează reverenzi pentru domnii preoți și tot felul de haine civile după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.

Fabrica de bere Timișoreană

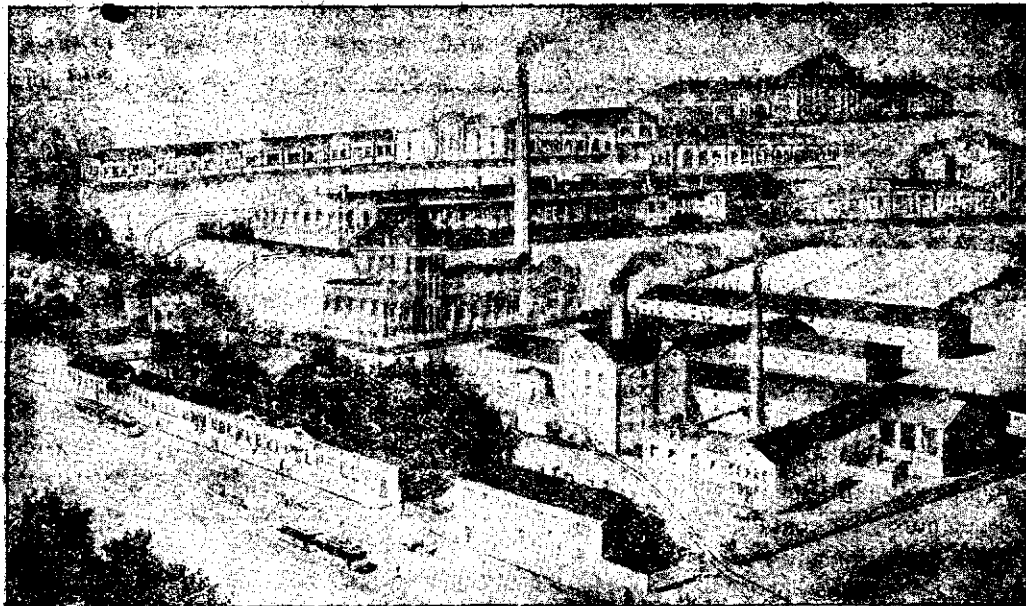
Societate anonimă

Cea mai mare și mai modernă fabrică de bere și ghiată a României-Mari. Berea Timișoreană este și rămâne marea de primul rang.

Se capătă pretutindeni unde se pune pond pe calitatea cea mai bună. Cereți pretutindeni. Consumați numai bere timișoreană.

Higienică. Gustoasă. Fortifiantă.

Higienică. Gustoasă. Fortifiantă.

Depoul principal:

Văd. Carol Diemer, Caransebeș